

Ophævelse af Begrebet Forsørgelseskommune, hvorhos han nævnte Nødvendigheden af samtidig dermed at indføre en ny Refusionsordning, og han gennemgik det i saa Henseende foreslaaede, som det raadgivende Udvalg efter lange Overvejelser har ment at maatte blive staaende ved. Taleren opkastede endelig det Spørgsmaal: Har vi Raad til at gennemføre disse Lovforslag? hvad han ikke betvivlede, og han sluttede med at tilsige sit Partis Medvirkning til Lovforslagets Gennemførelse.

Venstres Ordfører var *Krag*, der samtidig med, at han udtalte sin »uforbeholdne Anerkendelse af det mægtige Arbejde, der her er udført, straks fremhævede, at »Tidspunktet for denne Sags Fremsættelse paa ingen Maade synes valgt med synderlig taktisk Klogskab; thi er der noget Tidspunkt, da et Forslag med en beregnet Udgiftsforøgelse paa 13,2 Mill. Kr. og en mulig Udgiftsforøgelse, hvis Størrelse det er ganske umuligt at forudsige noget om, vil blive mødt af en Stemning fra Befolkningens Side, hvori Forslagets Muligheder ikke vil trives, er det ganske afgjort i dette Øjeblik, hvor økonomisk Nød og Erhvervskrise faktisk truer alle Samfundslag og alle Erhverv.« Han fremhævede, at de store landsomfattende Kommunalorganisationer burde have været hørt, inden Lovforslaget fremsattes, og at dette bør finde Sted. — Han gjorde opmærksom paa, at »Lovforslaget indeholder en mægtig Samling af nye Udgiftsmuligheder«, fordi Udgiftsberegningen hviler paa et løst Grundlag, og troede f. Eks. ikke paa, at Afløsningen af de hidtidige Understøttelsesformer med Kommunelaan og Kommunegæld vil betyde en Besparelse, ligesom han mente, at Understøttelsen til Enkemænds Børn er alt for lavt anslaaet. — Idet Taleren derefter gik over til Enkeltheder, udtalte han en stærk Tvivl om, at de foreslaaede sociale Udvalg, hvis Hensigtsmæssighed han anerkendte, vil kunne udføre det dem tiltænkte Hverv. — Ved Spørgsmaalet om Udgiftsfordelingen mellem Stat og Kommuner og Kommuner indbyrdes ansaa han Forsørgelseskommunens Bortfald for heldig, men fandt, at Lovforslaget gaar for vidt i Retning af at lægge Udgifter over paa Staten. Han erkendte, at Refusionsordningen simplificeres, og at Ordningen med et hele Landet omfattende Refusionsforbund er den eneste mulige, men han gjorde gældende, at der vil fremkomme betydelige Forskydninger i Forhold til det gældende, hvorfor han ikke paa det foreliggende Grundlag kunde tage Standpunkt dertil. — Overgangen fra det hidtidige »Almisseprincip« i Understøttelse til »Retsprincippet« bør ogsaa overvejes omhyggeligt, fordi han frygtede for, at det i flere Henseender — moralsk og økonomisk — kan faa betænkelige Følger, og han troede ikke paa,